

Marga Martínez Figueras

EL TRASLLAT I L'ESTADA A LA MODEL. "ESCRIVIA PER DESFOGAR-SE"

Hi havia dos dies que es podia fer visita a la presó. Dos. D'aquests dos dies un el vaig agafar per anar-hi jo, que era el dissabte, que era un dia que no havia d'anar a la feina. I l'altre dia hi anaven la família [del Jaume Sala], els germans, tenia una germana monja que era a Barcelona justament i li anava bé anar-hi. Vull dir que ens ho vam repartir una miqueta entre la família, un dia hi anaven uns, la família més directa seva i el dissabte hi anava jo.

I el dissabte, doncs, les monges aquestes d'Artés, cada divendres abans de marxar em donaven un pastís que elles feien pels cinc detinguts del PSUC de Manresa.

Un cop eren dintre la presó, el Jaume [Sala] -concretament que és el que jo anava a veure més directament-, estava aparentment bé d'ànims, però, és clar, la manca de llibertat no agrada a ningú. I es viu molt malament. Ells eren allà dintre, els arribaven notícies de cosetes, no ho sabien [del cert]. Vaja, que és un desastre no poder estar al carrer. I clar, això encara que ho volia dissimular sortia. Se li notava aquesta angoixa d'estar tancat allà...

I allà dintre va escriure molt, va escriure poemes. Al Jaume li agradava molt escriure, i suposo que era una manera de desfogar-se també.